

เทศน์อบรมธรรมวราษ ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙

จูเพกสาภก

พวกเราร่วมมติไม่จบถูกตัดออก ก็พอใจตัดออกกับมัน อยากให้มันพาตัดอีก ด้วยซ้ำไป พูดแล้วทุกชั่ง คืออันนี้เป็นทางออก การร่วมมติสวดพรการทำบุญให้ทาน อย่างนี้เป็นทางออกจากอำนาจของมัน มันไม่ยอมออก ที่มันขัดมันของพวกเราทั้ง หลายไว้ที่จะสร้างความดีมากันน้อยมันกีดมันของทั้งนั้น ตัวมันเองไม่ใช่ตัวให้นะ เรายัง ไม่รู้ แล้วก็เขียนใบสมัครไปตามมันเลย ๆ ไม่มีคัดค้านต้านทานมัน นี่ชิลสำคัญ มัน กล่อมได้ขนาดนั้นละ ในเวลาอำนาจของธรรมพอฟิดพอเรียกันไป ที่นี่เห็นเรื่อย ๆ เราจะเริ่มเห็นตั้งแต่จิตเข้าขั้นความสงบไปละ จะเริ่มเห็นโทษของกิเลส

คือความฟุ่มช่านเป็นโทษของกิเลส เป็นผลของกิเลสแสดงออกผลิตขึ้นมา ความ ฟุ่มช่านรำคาญความทุกข์ความลำบาก ความทรมาน ความวุ่นวายในหัวใจ หาความสงบ จิตไม่ได้ อันนี้เราก็ไม่เห็นโทษ เรายิ่งว่าเราวุ่นไปเสีย ทุกข์ก็ว่าเราทุกข์ไปเสีย บทเวลา มี ความสงบปีบเข้าไปมันก็เทียบกันได้ปีบ อ้อ คุณค่าแห่งความสงบเป็นอย่างนี้ และโทษ แห่งความวุ่นวายเป็นกองทุกข์นี้เป็นอย่างนี้ ๆ มันก็เทียบกันได้ ก็เริ่มเห็นโทษเข้าไป และเห็นโทษกันไปเรื่อย ๆ ฟิดกันไปเรื่อย อำนาจของธรรมหนาแน่นขึ้น ๆ กิเลสก็อ่อน ตัวลง ๆ นี้ฟิดกันเลย จนกระทั่งกิเลสหายตัวไปแล้วขึ้นมาไม่ได้ นั่นละอำนาจของธรรม

อันนี้พูดภาษาของมนุษย์ไม่ได้มนุษย์ไม่เข้าใจ พูดร่วงกิเลสกับธรรมฟิดกัน จะเข้าถึงวาระสุดท้ายของวัฏจักรจะมีวันเลื่อนะ อำนาจของธรรมจักรนี้จะหมุนเร็วกว่า อำนาจของกิเลส เพราะฉะนั้นมันถึงมาถึงกันได้ อันนี้อาจมาพูดเป็นภาษาไม่ได้เลย ต้อง เป็นในหัวใจของผู้บำเพ็ญเท่านั้น ผู้เป็นรู้ได้จะเพาะตัวอีกจะพูดให้ใครฟังก็พูดไม่ถูก พูดไม่ทัน เพราะเรื่องมันรวดเร็วขนาดนั้น ระหว่างกิเลสกับธรรมฟิดกันนี้รวดเร็ว รวด ดาวเทียมไม่ทัน อันนี้เร็วกว่านั้นอีก เพราะอำนาจของจิต วิถีของจิตรวดเร็วยิ่งกว่าสิ่ง เหล่านี้ วิถีของจิตต่อสู้กัน ฝ่ายต่อกันฝ่ายสูงต่อสู้กัน หมุนตัว ๆ จนกระทั่งไม่มีกิเลส โผล่ขึ้นมา โผล่ขึ้นมาหัวขาดทันที นั่นละความเร็วของธรรม ธรรมจักร กิเลสต้องคุ้ยเขี่ย ชุดคันหา ถ้าไม่เห็นก็คุ้ยเขี่ยหา พอเห็นพอเจอพับขาดสะบันเลยความรวดเร็ว

ไม่ต้องว่าต่อสู้ คำว่าต่อสู้ยังช้าไป ว่าขาดสะบันเลยว่างั้น พอเจอกันปีบเหมือน กับว่าขาดสะบันไปพร้อมกับเวลาเจอ เราจะมาตั้งท่าสู้เสียก่อน โอ้ย ช้าไป นี่ละลาดลาย ของธรรมเมื่อถึงขั้นจะสังหารวัฏวนวัฏทุกข์ออกจากใจแล้วเรื่อย่างนั้น ให้มันเห็นในใจ ถึงพูดได้มนุษย์เรา ไม่เห็นในใจพูดไม่ได้ เวลาที่ให้มันกล่อมก็ให้มันกล่อม อย่างพวก

เรา ๆ ท่าน ๆ นี่แหลก กล่อมไปไหนก็กล่อมไป เข้าไปในวัดในวาร์ดเข้าไป แต่ไปเล่นไฟ เล่นไฟอยู่ในวัด ไปสะเตกสิ่งทาราม ๆ อยู่ในวัดเสีย ไม่ได้อย่างที่ว่านี่ ไปเล่นการพนัน อยู่ในวัดเสีย ไปกินเหล้ามายาอยู่ในวัดเสีย ตีไม่ตียื่นแก้วเหล้าให้พระ พระก็ฟดไปตาม ๆ กันอีก ซัดกันทั้งพระทั้งพรา瓦สันวันนี้ พระกับโยมเลยจะตีกันได้สะเตกเหล้า เมาแล้ว มันไม่ได้เป็นไปอย่างนั้นเสีย กิเลสตีติดลัดดัดแผลเป็นอย่างนั้นจะว่าไง ให้พูดแล้วทุเรศนะ คือมันแหลมมันคมจริง ๆ

ไม่มีศาสนามาโลกนี้ไม่มีความหมายนะ โลกเรารอยู่มานี้กับก้าวปีก้าวปีก้าวตามจะไม่มีความหมายเลย ถ้าไม่มีศาสนามาเป็นวรรคเป็นตอน ศาสนามาเป็นวรรคเป็นตอนเป็นน้ำดับไฟ ๆ พวกที่จะออกจะหลุดจะพ้นก็ผ่านไปได้ตอนนั้นละตอนศาสนา พระพุทธเจ้าแต่ละองค์มาตรัสรู้ ๆ นั้นละตอนท่านขนสัตว์โลกออก พวgnี้มีหวังออก พวกอยู่ปากคอกก็ออกได้อย่างรวดเร็ว ๆ พวกอยู่กลางคอกก็ให้ลกันเข้ามานั่นกันเข้ามานะ พวกอยู่กันคอกนอนไม่ตื่นก็รอ ก็อยู่ในห้องไอซีyuนั้นเสีย ตัวไหนจะออกก็ตีมันออกมา เรียกมันออกมา แล้วก็ออกตอนนั้นละตอนศาสนามี

อย่างเวลาที่ศาสนามีอยู่นี่ ทานกู้รู้ ศีลกู้รู้ ภารากู้รู้ นี้เป็นทางออก การให้ทาน การรักษาศีล การภารนา มากน้อยเป็นทางออก ๆ เป็นเครื่องหนุนออก ๆ อันนี้ คือ กิเลสมันไม่อยากให้ทำ กิเลสมันดันอยู่ข้างหน้า แต่เราไม่รู้ว่ามันดันนั่นซี เราว่าเราไม่อยากทำเสีย เป็นอย่างนั้นนะ กิเลสว่าเป็นเราเสียอย่างเดียว อะไรก็เป็นเราหมดมันถึงไม่อยากแตะต้องเราล่ะซี ทั้ง ๆ ที่ตัวเรารือตัวนั้นได้แก่กิเลสมันไม่รู้ บทถึงเวลาขึ้นมันรู้แล้ว อะไรขวางมาปีบมันรู้ว่าเป็นข้าศึกของธรรม ปีดออก ๆ แล้วพังไปได้สะดวก สายเลย นี่เวลา มันกล่อมมันกล่อมขนาดนั้นนะ

อย่าง เจ普惠สากุก ท่านแสดงไว้ พระพุทธเจ้าแสดงไว้ จุฬาภรณ์สากุก สามีภรรยา มีพ้าห่มผืนเดียว ๒ คนมีผ้าห่มผืนเดียว เวลาไปฟังเทศน์พระพุทธเจ้าเกิดความเลื่อมใส ในปัจจิมยาม วันนั้นเป็นวันพระท่านเทศน์ตลอดรุ่ง ฟังเทศน์ตอนปฐมยามเกิดความเชื่อความเลื่อมใสมาก อยากจะเปลี่ยงผ้าสากุกนี้ถวายพระพุทธเจ้าก็เป็นห่วงแม่เฒ่ามั่น เลี่ย กลัวแม่เฒ่าจะไม่ได้ห่ม ถ้าฟ่อเฒ่าจะเอ้าไปถวายพระพุทธเจ้าเสียแม่เฒ่าก็จะไม่ได้ห่ม เป็นห่วงแม่เฒ่า เป็นห่วงแม่บ้านว่างน้ำเลอะ รอไป ๆ ถึงมัชณิมยามครั้ทากีแก่ก้า ขึ้นเรื่อย ก็ยังเป็นห่วงแม่บ้านอยู่ จนกระทั่งปัจจิมยามตัดสินใจลงได้ เอ้าเป็นไรเป็นกัน แม่บ้านก็ทำบุญให้ทานด้วยกันจะเป็นอะไรไป ก็เป็นบุญเป็นกุศลด้วยกัน ผ้าสากุกผืนเดียวเวลาตายแล้วเอ้าไปไม่ได้ นั่นเวลาจะตัดสินกันนะ

แต่ก่อนไม่ได้คิดว่าตายแล้วเอ้าไปไม่ได้ ไม่ได้คิด ห่วงแต่แม่บ้านเจ้าของ จนกระทั่งถึงวาระสุดท้าย อ้อ แม่บ้านก็ได้บุญเหมือนกันนี่นั่น แล้วเมื่อเราตายแล้วไม่มีใคร

ເອາໄປໄດ້ຜ້າທ່ານີ້ ເຮົາທານເສີຍໃນບັດນີ້ ເລຍທານ ພອພຣພຸຖອເຈົ້າທຽບຮັບທານແລ້ວ ທຽບ
ເປັ້ນອຸທານ ໂທ ນ່າເສີຍດາຍ ຄ້າທາກເຂອໃຫ້ທານແຕ່ປິດຍາມເຂອຈະໄດ້ສົມບັດິກີດໃນ
ປັຈຸບັນເລີຍນະ ຈະໄດ້ກອງທຽບພົມບັດເທົ່ານັ້ນ ໆ (ພຣເຈົ້າປະເສນທິໂຄສລພຣະຣາຊທານ
ຊ້າງ ໤ ເຊື້ອກ ມ້າ ໫ ຕັວ ເງິນ ໫ ພັນກຫາປັນະ ພຸງ ໫ ດົນ ທາສີ ໫ ດົນ ຂາຍ ໫ ດົນ ແລະ
ບັນໃຫ້ເກີບສ່ວຍ ໫ ຕຳບລ ພຣພຸຖອເຈົ້າທຽບເປັ້ນອຸທານວ່າຄ້າໃຫ້ທານແຕ່ປິດຍາມຈະໄດ້
ຂອງຍ່າງລະ ໭ ຄວາຍໃນມັນຈົມຍາມຈະໄດ້ຂອງຍ່າງລະ ໫ ແຕ່ນີ້ຄວາຍຕອນປັຈຸນົມຍາມຈຶ່ງ
ໄດ້ຍ່າງລະ ໫ ເທົ່ານັ້ນ) ແລ້ວບຸນຸກຄຸລກີຈະໄດ້ຂັດນັ້ນ ໆ ພວກເຮົາທີ່ສອງມານີ້ຈະລົດລົງ
ສົມບັດແຫລ່ານັ້ນ ທີ່ນີ້ວະທີ່ສາມລົດລົງມາກທີ່ເດືອຍ ດືອຜລ ຜ້າຜືນເດືອຍນີ້ໄດ້ພລມາກນ້ອຍຕ່າງ
ກັນຍ່າງນີ້ ຕ່າງວະກັນ ຄ້າໄດ້ຄວາຍຕັ້ງແຕ່ຕັ້ນປິດຍາມນີ້ແລ້ວເງິນທອງຂ້າວຂອງຂະໄຈຈະເກີດ
ຂຶ້ນໃນປັຈຸບັນຕ່ອທຳພຣພຸຖອເຈົ້າເລີຍ

ນີ້ລະອຳນາຈຂອງອຣົມໄຄຣໄປຈະຄາດໄມ້ໄດ້ນະວ່າ ສິ່ງແຫລ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນໄດ້ຢັ້ງໄງ່ໄມ່ເກີດ
ຂຶ້ນໄດ້ຢັ້ງໄງ່ ເຮົາຄາດໄມ້ໄດ້ ນີ້ລະທ່ານວ່າອຳນາຈຂອງອຣົມເໜື້ອໂລກເໜື້ອທຸກຍ່າງ ຄາດໄມ້
ຖຸກ ຈົນປັຈຸນົມຍາມສິ່ງປົງໃຈລົງໄດ້ ວ່າ ໂອ້ ນ່າເສີຍດາຍໄດ້ນ້ອຍກວ່າສອງຄົ້ງນັ້ນ ຄົ້ງແຮກໄດ້
ມາກທີ່ສຸດ ຄົ້ງທີ່ສອງລົດລົງ ຄົ້ງທີ່ສາມເປັນວະຮະສຸດທ້າຍ ທ່ານແສດງໄວ້ສົ່ງ ໩ ວະ ນີ້ລະ
ເພຣະອຳນາຈແໜ່ງຄວາມຕະຮ່ານທີ່ຄ່ື່ເໜື້ອຍັນນັ້ນແລ້ວລາຍພວກເຂອທັ້ງສອງ ພຣພຸຖອເຈົ້າສຽງ
ໝາດກລົງມາກີ່ວ່າໄມ່ມີອະໄວ່ທ່ານທັ້ງສອງ ກີ່ມີຄວາມຕະຮ່ານທີ່ຄ່ື່ເໜື້ອຍັນນີ້ແລ້ວ ຄວາມເຫັນ
ແກ່ນັ້ນຄວາມເຫັນແກ່ນີ້ໄມ່ເຫັນແກ່ຕົວ ທີ່ຈະຍົກຕົວໃຫ້ພັນຈາກທຸກໆຂຶ້ນ ມອງຂ້າມນີ້ເສີຍເລຍເຫັນ
ແກ່ນັ້ນເຫັນແກ່ນີ້ໄປ ທີ່ນີ້ຜລກີເລຍລົດລົງພຣພຸຖອເຈົ້າວ່າ

ເອາະເວລານີ້ສາສະກຳລັງເປີດທາງເປີດປາກໂຄກແລ້ວ ໄຄຈະນອນຕາຍອູ່ກັນໂຄກ
ຫັ້ງໂຄກກີ່ສອນໜົມແລ້ວໜົມດູນມີແລ້ວ ມີເທົ່າໄຣເຂົາມາສອນໜົມແແລະ ອູ່ກັນໂຄກ ອູ່
ປາກໂຄກ ອູ່ກຳລັງໂຄກ ບອກໜົມ ພວກເຂົານໍາໄປສາດກີບໂຄກ ເຂົານໍາໄປສາດແຫນທີ່ຈະລູກ
ຂຶ້ນໄປເດີນຈົກລົງ ຍັງກັບເຂົາໄມ້ໄລ້ຕີ່ຫລວງພ່ອອືກ ພວກນີ້ມັນພິລື້ກ ທຳໄນຈຶ່ງມາຕີເຮາລ່າ ກີ່
ເຂື່ອນໃນສົມຄຽງໄມ່ເສົ່ງຈາກວຸນທຳໄມ່ ພົງຊີເຂື່ອນໃນສົມຄຽງໄມ່ເສົ່ງ ເປັນຂ້ອເປີຍບ
ເທື່ອບ ດືອອຣມະບາງຍ່າງກີ່ຕຽບໄປເລຍເຂົ້າໃຈໄປເລຍ ບາງຍ່າງມີຂ້ອເປີຍບເທື່ອບກີ່ເຂົ້າໃຈ
ແຈ່ນ ທ່ານຈຶ່ງມີຂ້ອເປີຍບເທື່ອບ

ນີ້ລະທາງບຸກເບີກໂອກປາກໂຄກ ອຣມຈາຕີທີ່ພອບບຸກເບີກໂອກປາກໂຄກເບີກໂອກ ແລ້ວ
ກີເລສັນດັນເຂົາໄວ້ ປິດໂຄກໄມ້ໃຫ້ໂອກ ອັນນີ້ເບີກໂອກ ແລ້ວ ອຳນາຈແໜ່ງບຸນຸກແໜ່ງກຸຄລນີ້ເບີກ
ໂອກ ແລ້ວ ໄມ່ມີບຸນຸກເບີກໄມ້ໄດ້ ຕາຍເລຍຕາຍຈມເລຍ ຕ້ອງມີບຸນຸກມີກຸຄລເປັນເຄື່ອງມືອເບີກໂອກ
ກີເລສັນປິດໄວ້ ແລ້ວ ຈະທ່າວ່າໄປປິດໄວ້ໄມ້ໃຫ້ທ່າພຣະຈະອອກຈາກອຳນາຈມັນ ກາຣທຳບຸນຸກໃຫ້
ທານເປັນສິ່ງທີ່ຈະອອກຈາກກີເລສັນນັ້ນ ອອກຈາກກອງທຸກໆກີເລສີໄມ່ຍ່ອມມັນດັນເຂົາໄວ້ ທ່ານນີ້
ກີເບີກໂອກ ແລ້ວ ເມື່ອທານນີ້ມີມາກແລ້ວກີດັນອອກໄປໄດ້ເລຍ

นี่ก็จะไปทำบุญวัดหนึ่งก่อน เอาของไปเต็มรถเลย คนพอดีนั่งได้ ๓ คน นอกนั้น ของเต็มรถ ๆ ไปอย่างนี้ละ เราได้ทำบุญให้ทานเราพอใจเราสายใจภูมิใจ ใจของไป แหลก ไปที่ไหนใจพองไปเลย ตายแล้วก็หมดห่วงหมดใย่ว่าเราได้ทำเต็มความสามารถ ทุกอย่างแล้ว ก็สุดวิสัยเท่านั้นแหลก เท่านั้นแหลกที่นี่ไปเลย พอก็ิงเวลาแล้วไปแล้วนะ ไปเลย

เอาละให้พร